

Σημείωμα

ΑΥΡΙΟ, ΤΟ ΙΣΛΑΜ

Του Ανδρέα Ανδριανόπουλου

Ζούμε σε ημέρες αβεβαιότητας και συναρπαστικών αλλαγών. Και οδηγούμεθα σε μια εποχή σκοτεινή, γεμάτη προβλήματα και απειλές. Μέσα στην καρδιά της οικονομικής κρίσης και της θεσμικής αποσάθρωσης οι καταγιστικές ροές μουσουλμάνων μεταναστών προσθέτουν μια ακόμη εστία αγωνίας και προβληματισμού. Πολλές χώρες της Ευρώπης έχουν αναπτύξει στις κοινωνίες τους μεγάλα κομμάτια μουσουλμανικών νησίδων που κατά περιοχές, συνοικίες ή γειτονιές, πλησιάζουν στην πληθυσμιακή πλειοψηφία.

Εκεί η μεγάλη μετανάστευση έγινε σε περιόδους οικονομικής ευημερίας και προήλθε είτε από αποικίες είτε μέσω μεθόδων πρόσκλησης επιλεγμένων ομάδων χειρονακτών εργατών ή άλλων κατηγοριών μισθωτών. Παρά τα χρόνια της ευμάρειας που μεσολάβησαν και την εξασφάλιση ικανοποιητικών κοινωνικο-οικονομικών συνθηκών διαβίωσης, οι μουσουλμανικοί αυτοί πληθυσμοί ελάχιστα ενσωματώθηκαν στις Δυτικο-Ευρωπαϊκές κοινωνίες.

Πολλοί απ' αυτούς απομονώθηκαν σε εθnico-θρησκευτικούς θύλακες συνδεδεμένοι πολύ λίγο με την υπόλοιπη γύρω κοινωνία. Η μουσουλμανική τους ιδιαιτερότητα, ευδιάκριτη συχνά δια γυμνού οφθαλμού (γενειάδες, μπούρκες, κελεμπίες, κάλυψη κεφαλιού κα), οδηγεί σε περιθωριοποίηση και συχνά σε διακρίσεις. Εύκολα οι νέοι αυτών των κοινωνικών ομάδων γίνονται θύματα προπαγανδιστών μουλάδων που κηρύσσουν την ανωτερότητα της ισλαμικής θρησκείας και την εκδικητική επιβολή της, με τρόπους συχνότατα βίαιους, στους 'ανήθικους' άπιστους Δυτικούς.

Το παράδοξο αυτής της πραγματικότητας είναι πως οι κοινωνίες που αποτελούν μαγνήτη προσέλκυσης νέων ανθρώπων από τις ισλαμικές χώρες (λόγω ευημερίας, ελευθερίας και ανοχής) γίνονται εχθρική απειλή για όσους προσεγγίζουν τα ιερά θέσφατα του Ισλάμ - ακριβώς λόγω των διαφορετικών κοινωνικών αξιών που υποστηρίζουν και εφαρμόζουν! Η τραγελαφική αυτή αντιφατικότητα συχνά οδηγεί τον κόσμο αυτό σε ψυχολογικά αδιέξοδα. Η αίσθηση έλλειψης ταυτότητας τους οδηγεί εύκολα στην αγκαλιά των φανατικών που ενσταλάζουν μέσα τους την αποστασιοποίηση από την πραγματικότητα και το φαρμάκι της αυτοκτονικής τρομοκρατίας.

Για τις Ευρωπαϊκές κοινωνίες το πρόβλημα είναι τεράστιο. Με μεγάλες πλέον μουσουλμανικές μειονότητες, των οποίων όμως η αφοσίωση έχει αρχίσει να αμφισβητείται. Είναι σοβαρό ερωτηματικό αν αυτή βρίσκεται πίσω από την χώρα στην οποία κατοικούν και της οποίας είναι πολίτες κι όχι περισσότερο προς μια θρησκευτική δοξασία - που όμως παίζει ρόλο και πολιτικής ιδεολογίας, πολιτειακής οντότητας και συστήματος κοινωνικών και ηθικών αξιών.

Το πολιτικό σύστημα των Δυτικο-Ευρωπαϊκών κρατών αρχίζει από πολλούς

μουσουλμάνους υπηκόους του να αμφισβητείται σαν νομικό και αξιακό οικοδόμημα αλλά και σαν οντότητα που απαιτεί την στήριξή τους. Στο Βέλγιο λχ όπου οι Μωαμεθανοί κάτοικοι σε ορισμένες περιοχές ξεπερνούν το ένα τρίτο του πληθυσμού (Βρυξέλλες κα) αρχίζει να εγείρεται ευθεία αμφισβήτηση για ζητήματα δημοκρατικής νομιμοποίησης και αξιακής υποστασης (λχ εφαρμογή αστικών νομικών ρυθμίσεων ή του ισλαμικού ιερού νόμου - Σαρία;). Σε συνεντεύξεις τους μέλη της οργάνωσης Sharia4Belgium θεωρούν αναπόφευκτη την μελλοντική πληθυσμιακή αλλαγή στη χώρα, και ιδιαίτερα στις Βρυξέλλες, επιμένοντας πως σε λιγότερα από 15-20 χρόνια θα υπάρχει πλειοψηφία των μουσουλμάνων. (Βλ. <https://www.youtube.com/watch?v=0HTSwUig2-0>)

Εξ' ίσου διατυμπανίζουν την αντίφαση του ισχυρισμού πως είναι δυνατόν να υπάρξει ισλαμική πλειοψηφία που θα αποδέχεται την φιλελεύθερη δημοκρατία σαν πολίτευμα της χώρας. "Ισλάμ και Δημοκρατία συνθέτουν ένα δίδυμο εξωπραγματικής αντιφατικότητας. Είναι σαν να λες Εβραίος - Χριστιανός. Υπέρτατος νόμος στο Ισλάμ είναι η θέληση του θεού. Κι αυτή δεν υπόκειται στα αποτελέσματα της κάλπης. Εξουσία ασκούν οι εντολές του Θεού. Όχι η λαϊκή κυριαρχία" (https://www.youtube.com/watch?v=gN_ibpfM8lc).

Για την χώρα μας τα πράγματα προμηνύονται δυσκολότερα. Διότι το μουσουλμανικό μεταναστευτικό ρεύμα είναι πιο πρόσφατο και πραγματοποιήθηκε κάτω από συνθήκες ακραίας παρανομίας και αισθήματος διώξεων των νεοεισελθόντων. Πολλοί απ' αυτούς υπήρξαν θύματα οικονομικής εκμετάλλευσης, ενώ, μέσω των μεσαζόντων και κάποιων σκοτεινών 'αλληλέγγυων', μυήθηκαν στην λογική της περιφρόνησης του νόμου και της έννομης τάξης αλλά και της μεθοδικής παραβατικότητας απέναντι σε κανόνες και θεσμούς.

Έκλεισαν ατιμώρητα σιδηροδρομικές γραμμές κι αυτοκινητοδρόμους ενώ έμαθαν να καταλαμβάνουν δημοσίους χώρους για να προβάλουν αιτήματα. Προπηλάκισαν με πλήρη ανοχή όργανα της τάξης κι εκπροσώπους της επίσημης πολιτείας, ενώ έμαθαν πως όλα εδώ λειτουργούν στο παρασκήνιο (διευκόλυνση παράτυπης προώθησής τους στο εξωτερικό και 'συμφωνίες' κάτω από το τραπέζι με διακινητές, αρχές και οικονομικούς παράγοντες).

Δεν υπάρχει λοιπόν δέος κι εκτίμηση προς τις αρχές ενώ φαίνεται να καλλιεργείται και περιφρόνηση προς την κοινωνία. Αν σε αυτά προστεθούν και οι δοξασίες του φανατικού μέρους της θρησκείας (ηθική ανωτερότητα, υποχρέωση διάδοσης αξιακών αρχών, αντιμετώπιση του άλλου σαν υποδεέστερου και δυνάμει εχθρού) εύκολα γίνεται αντιληπτή η καλλιέργεια ενός αύριο γεμάτου ένταση κι αντιπαλότητες.

Αξίζει επίσης να λάβουμε πολύ σοβαρά υπ' όψιν πως αυτή η πλημμυρίδα προσφύγων / μεταναστών - και ιδιαίτερα μάλιστα την συγκεκριμένη χρονική συγκυρία- δεν είναι τυχαία. Εκτιμώ πως υπάρχει προφανώς μελετημένο σχέδιο ισλαμικής διείσδυσης προς την Δύση, με βασικό προγεφύρωμα την Ελλάδα, ώστε να εκπληρωθούν οι σχετικές προβλέψεις του Κορανίου (η περίφημη Χατζίρια) και να υλοποιηθούν σχέδια (που σχετικά πρόσφατα αποκαλύφθηκαν*) της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Γιατί η μετανάστευση αυτή είναι μοναχά προς την Δύση κι όχι προς πλούσιες (κι όχι μόνο προς τις

φτωχές) χώρες του μουσουλμανικού κόσμου; Γιατί δεν έχουν εμφανισθεί καθόλου πρόσφυγες στην Κύπρο, απ' όπου η μετακίνηση προς την Δύση δεν είναι τόσο εύκολη, που είναι μόλις πάνω από 100 χιλμ. από την ίδια την Συρία**;; Γιατί η ροή των μεταναστών/προσφύγων προς Δυσμάς ξεκίνησε μετά από τις σχετικές παραινήσεις και απειλές του ηγέτη του ISIS Αλ Μπαγκντατί και του Μουφτή της Ιερουσαλήμ; Πολλά ερωτήματα δίχως όμως απαντήσεις...

Για ν' αποφευχθούν τραγικά συνεπακόλουθα είναι απαραίτητες κάποιες τολμηρές πολιτικές πρωτοβουλίες. Η χώρα πρέπει να αποφασίσει πως δεν είναι δυνατόν να δίνει την εικόνα ανοιχτού σε όλους γηπέδου. Σεβασμός απόλυτος του ελληνικού νόμου πρέπει να αποτελεί αρχή अपαραβάτη. Είτε αρέσει αυτό σε λογής ακτιβιστές και αλληλέγγυους είτε όχι. Οι νεοεισερχόμενοι κι αυτοί που είναι ήδη εδώ οφείλουν να υπακούουν στο νομικό πλαίσιο που υπάρχει στη χώρα καθώς και στο αξιακό σύστημα της ελληνικής κοινωνίας. Σε όσους δεν αρέσει ο δρόμος της επιστροφής θα πρέπει να είναι ανοιχτός.

Η χώρα οφείλει επίσης να αποσαφηνίσει τη στάση της απέναντι στην εισροή ξένων μεταναστών. Ποιους δέχεται και ποιους όχι. Και θα επιτρέψει να εισέλθουν μοναχά εκείνοι που έχουν τα εχέγγυα να παραμείνουν εδώ. Τώρα πλέον, μετά τις ανάλογες διεθνείς εξελίξεις, ελάχιστοι μπορούν να επικαλεσθούν ζητήματα προσφυγιάς. Το θέμα λοιπόν είναι η αποδοχή η όχι οικονομικών μεταναστών.

Με τι όρους και ποια κριτήρια; Η επιλογή δύο νησιών, κατά προτίμηση αραιοκατοικημένων, για προσωρινή εγκατάσταση όλων των νεοεισερχομένων – με εγκαταστάσεις πληρωμένες από διεθνείς φορείς – θα ήταν η αρχή. Αφού πραγματικός έλεγχος συνόρων είναι φαινεται αδύνατος από το ελληνικό κράτος. Κι από εκεί κι έπειτα ταχύτερη καταγραφή, αποφάσεις σε δύο το πολύ ημέρες κι αναγκαστική επιστροφή όσων δεν γίνονται δεκτοί στη χώρα προέλευσης – στην Τουρκία αν ήλθαν από εκεί. Δεν αντιλαμβάνομαι πως επιτρέψει εκεί κάποιες εκατοντάδες η Βουλγαρία, και η Ουγγαρία στην Σερβία, και δεν μπορούμε εμείς. Αν η Τουρκία φέρει δυσκολίες δεν επιτρέπουμε πλέον σε κανένα να προσεγγίσει από τα Τουρκικά παράλια. Και μη μου πείτε πως τεχνικά αυτό δεν είναι δυνατό...

Η εσωτερική μας νομοθεσία οφείλει να προσαρμοσθεί στην πραγματικότητα ενός μεγάλου αλλόθρησκου πληθυσμού. Και να καθορίσει σχετικά δικαιώματα και υποχρεώσεις. Ζητήματα συμβόλων, εξωτερικής εμφάνισης, σχολικής αγωγής και κοινωνικών δικαιωμάτων και απαιτήσεων να καθορισθούν επακριβώς. Κάθε θρησκευτικό κήρυγμα μίσους θα πρέπει να τιμωρείται με άμεσες απελάσεις. Όπως και συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα εφ' όσον παρατηρείται άρνηση αποδοχής ελληνικών ηθικών και κοινωνικών αξιών.

Η χώρα οφείλει επίσης να φροντίσει για όλους εκείνους τους μουσουλμάνους που θα επιθυμούν να συμβάλουν στον εκσυγχρονισμό των τρόπων λατρείας της θρησκείας τους***. Σε κάποιες από τις κοινότητές τους αυτό τιμωρείται με φυσική εξόντωση! Η κρατική προστασία λοιπόν θα πρέπει να είναι απαραίτητη. Όπως και η αποφυγή δημιουργίας γειτονιών γκέτο - απροσπέλαστων ουσιαστικά από άλλους πολίτες.

Όλα αυτά, και αρκετά άλλα, σαν αρχή είναι απαραίτητα για την αντιμετώπιση

μιας αναπόφευκτης μελλοντικής πραγματικότητας. Το Ισλάμ ήρθε εδώ για να μείνει. Για μια ομαλή κοινωνική συμβίωση, και για να μην μετατραπεί το φαινόμενο σε εφιάλτη, είναι απαραίτητο να μην αδρανήσουμε και να παρακολουθούμε τις εξελίξεις από κοντά...

*Βλ σχετ Sylvain Besson, Η Κατάκτηση της Δύσης: Το Μυστικό Σχέδιο των Ισλαμιστών. Ενάλιος, Αθήνα, 2007

**Βλ ομιλία Daniel Pipes στο <http://www.danielpipes.org/17349/radical-islam-eastern-mediterranean>

*** Πρβλ παρακάτω απόσπασμα από μετριοπαθή μουσουλμανική ιστοσελίδα: «Tomorrow's Islam presents diverse portraits of several key Muslim thinkers in the West who are grappling with an accommodation between modernity and Islam. Some argue that in traditional Muslim countries new thinking is stifled by repressive regimes or hidebound clerics, and it is only in the West that there is the freedom and means to allow truly free and creative thinking. These critical believers are the vanguard of a constructive way forward, of reform of their religion. They are the pioneers of tomorrow's Islam».